

Motion till riksdagen 2010/11:Sk302

av **Saila Quicklund och Eva Lohman (M)**

Kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kommunal fastighetsskatt på vindkraftsanläggningar.

Motivering

Vårt land står inför en kraftfull utbyggnad av vindkraften, från dagens produktion på knappt 3 TWh per år till 30 TWh per år, dvs. det erfordras 2 000 nya vindkraftsanläggningar inom den kommande 10-årsperioden.

Detta är mycket positivt för Sveriges energibalans, och vindkraften är en mycket miljövänlig energiproduktion.

En förutsättning för att vindkraften ska bidra till denna utveckling är att bygderna där vindkraften byggs får del av det värde som vindkraften genererar.

Det finns starka krafter från berörda bygder och kommuner som ställer krav på detta. Några exempel är det brev som tiokommungruppen i Västerbotten skickat till regeringen, och den politiska viljeyttring som styrelsen för kommunförbundet i Jämtlands län lämnat till kommunerna och de politiska partierna i Jämtlands län. Kommunerna i Jämtlands län har antagit vindkraftspolicies innehållande följande krav:

1. Berörda bygder ska få del av bygdepeng/återföringsmedel som utbetalas årligen och som utgör minst 1 % av bruttovärdet av producerad el.
2. Dessa medel ska främst nyttjas till insatser för uthållig utveckling i de bygder som berörs.
3. Lokala aktörer ska erbjudas möjlighet att köpa in sig i vindkraftsanläggningarna till minst 10 %.

Fel! Okänt namn på

Några kommuner, bland annat Rättvik, har också antagit riktlinjer för bygdepeng från vindkraft och ställt krav på återföringsmedel från vindkraftsanläggningar som drivs i området.

Flera andra länder, bland annat Danmark och Tyskland, införde 2009 ny lagstiftning för att garantera att en del av vindkraftens värde stannar kvar i de berörda bygderna.

Vi ser helst ett nationellt system som garanterar att en rimlig del av vindkraftens värde stannar i bygden införs. Det finns flera olika sätt att åstadkomma detta, bl.a. återföringsmedel till bygderna, främjande av lokalt ägande och att fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar tillfaller kommunerna.

Därmed skapas ett uthålligt system för lokal utveckling, och det underlättar lokal acceptans för vindkraft. Dessutom skapar ett sådant system ett engagemang för lokal utveckling. Vindkraft och vattenkraft är naturresurser som ej skapar så många permanenta arbetstillfällen till skillnad från kärnkraft, gruv- och skogsnäring.

Ett första steg, som kan genomföras snabbt, är att fastighetsskatten från vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna där anläggningarna är lokaliserade istället för att utgå till staten. På så sätt garanteras att kommunerna får del av vindkraftens värde, utan att det påverkar kostnaderna för vindkraftsetablering. Fastighetsskatten uppgår till ca 15 000 kr/MW och ger för en anläggning på 20 MW en årlig intäkt till kommunen på 300 000 kr.

Frågan om bygdepeng och främjande av lokalt ägande är i högsta grad aktuell i de kommuner där utbyggnad av vindkraft är aktuell. Flera kommuner har som beskrivits formulerat krav i särskilda policier.

Vår uppfattning är att fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar ska tillfalla kommunerna. Denna princip är en viktig del i en modell med bygdepengar till berörda bygder och främjande av lokalt ägande.

Regeringen bör därför se över möjligheten att låta fastighetsskatten på vindkraftsanläggningar tillfalla kommunerna.

Stockholm den 26 oktober 2010

Saila Quicklund (M)

Eva Lohman (M)